

Τα μυαλά φορέσανε αρβύλες

Δεν ξέρουμε άμα το πήρε το αυτί σας γιατί το δικό μας σαν να ίδρωσε στο άκουσμα της είδησης ότι ο Μπερλουσκόνι τον περασμένο Αύγουστο έβγαλε στους δρόμους των ιταλικών πόλεων το στρατό με αστυνομικά καθήκοντα. **Είναι αυτό φασιστικό;** Καλά εντάξει, ρητορική είναι η ερώτηση. Εξάλλου τι άλλο θα μπορούσε να κάνει ένας φασίστας και οι παρατρεξαμένοι του; Όπως καταλαβαίνετε δεν κουφαθήκαμε κιόλας από αυτή την εξέλιξη. Το ερώτημα βέβαια είναι αλλού: τί διάολο κάνει αυτή η κοινωμία, που είναι οι αντιστάσεις της; Αλλά είναι και αυτό απαντημένο. Στην καλύτερη μπορεί να αδιαφορεί, από την άλλη στο όνομα της "ασφάλειας των πολιτών" όχι μόνο ανέχεται αλλά και στηρίζει, ακόμη περισσότερο απαιτεί τέτοιου είδους πρακτικές. Και αυτό δεν είναι κάτι καινούριο, μιλιταριστικού τύπου ασφάλεια έχουμε βιώσει και εδώ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ολυμπιακοί αγώνες ακόμη και αν δεν γινόταν στην Αθήνα θα έπρεπε να εφευρευθούν. Ήταν το πρόσχημα που χρειαζόταν για να μην μας σηκωθεί η τρίχα κάγκελο έτσι και αντικρίσουμε τον στρατό στους δρόμους της πόλης, για να φορέσουν εντέλει τα μυαλά των μικροαστών αρβύλες. Γιατί εντάξει μωρέ, καλά κάνει ο στρατός και είναι σε επιφυλακή. **Πώς αλλιώς μπορεί να ενισχυθεί ο ρόλος της αστυνομίας, όταν χρειαστεί;**

Οι σχέσεις ντυθήκανε στα χακί

Εμείς όμως θα το πούμε για άλλη μια φορά και ας μας κατηγορήσουν ότι λέμε κάτι κοινότυπο ή ότι επαναλαμβανόμαστε. Οι δρόμοι έχουν γεμίσει με ένστολους. Κυκλοφορείς και βλέπεις κάμερες. Και αυτό θεωρείται κανονικό. Από πότε αυτό είναι φυσιολογικό; Μήπως από τότε που: εντάξει μωρέ το να είσαι μπάτσος, επαγγελματίας οπλίτης, συνοριοφύλακας, security ή ότι άλλο από αυτά τα ωραία... δεν τρέχει και τίποτα... δουλειές είναι και αυτές σαν όλες τις άλλες. Μήπως από τότε που ο καθένας είναι για την πάρτη του και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η προστασία της ιδιοκτησίας του; Μήπως από τότε που όλοι είναι εναντίον όλων γιατί φοβούνται; Φοβούνται για το σπίτι τους, το μαγαζάκι τους, την οικογένειά τους και αναζητούνε το κράτος και όχι μόνο -τώρα υπάρχουν και ιδιωτικές εταιρείες ασφάλειας- για να τους λύσει όλα τα προβλήματα σαν από μηχανής θεός. Ζητάνε όλο και περισσότερα σώματα ασφαλείας, μόνο που σ'αυτά έχουν και όπλα -τώρα πλέον θα μπορούν να οπλοφορούν και οι ένστολοι των ιδιωτικών εταιρειών ασφάλειας-, σκοτώνουν και κανένα έτσι και τους κουνηθεί, μετανάστες κατά προτίμηση. Μήπως δεν ξέρουμε σε ποιους είναι στραμμένα τα όπλα; Μα σε όλους τους "εγκληματίες".

Και έτσι οι φόβοι μυρίζουνε σφαγή!

Μα ποιοι είναι οι "εγκληματίες"; Και τι θεωρείται "εγκληματικό"; Οι προλετάριοι είναι οι "εγκληματίες" και όλες οι αντιστάσεις τους είναι "εγκληματικές". Έτσι λένε τα αφεντικά και τα τσιράκια τους. Τότε είμαστε όλοι εγκληματίες γιατί γίνεται πόλεμος εδώ και αυτός είναι ταξικός!

ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

ΔΟΥΛΕΥΕ ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΕΞΕ,
ΤΡΕΞΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕ,
Ή ΜΕ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΤΡΕΞΕ;

ΑΧΙΖΟ

ΣΧΙΖΟ

#8, Σεπτέμβρης-Οκτώβρης '08

NO MORE HEROES
ANYMORE!

....ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...ΠΕΤΡΕΣ...

Στις 8/9 μια ομάδα Αφγανών μεταναστών στο λιμάνι της Πάτρας προσπαθούσε να βρει τρόπο να κωθεί μέσα σε κανα πλοίο για την Ιταλία. Ήταν στην πορεία ενός ταξιδιού που είχε πολύ δρόμο ακόμη. Όταν όμως εντοπίζονται από περιπολία λιμενικών κυνηγούνται, ξυλοκοπούνται άγρια και κάποιοι μαχαιρώνονται, διάφοροι καταλήγουν συλληφθέντες. Σύντομα τα νέα μαθαίνονται στον καταυλισμό τους και μια ομάδα Αφγανών μεταναστών πηγαίνει στο λιμάνι να απαιτήσει την απελευθέρωση των συντρόφων τους. Ακολουθεί εκτεταμένος πετροπόλεμος με την αστυνομία, επίθεση σε περιπολικά, επίθεση σε κτιριακές εγκαταστάσεις του λιμανιού... Τα επεισόδια δεν λήγουν παρα μόνο μετά από ώρες. Όλη η πόλη για ξαναθυμήθηκε πως δεν είναι δυνατόν να περιμένει απο τους μετανάστες να τους βρίζει, να καταστρέφει τα σπίτια τους, να τους κόβει την παροχή νερού, να τους συλλαμβάνει, να τους μαντρώνει, να τους ξυλοκοπά, να τους απελαύνει, να τους μαχαιρώνει, να τους σκοτώνει και παρόλα αυτά να διατηρείται η νεκρική μικροαστική σουχία της Πατρας. "Είμαστε άνθρωποι" φώναζαν οι μετανάστες. **Δεν ήταν παράπονο αλλά πολεμική ιαχή...**

Μπορείς να δεις το γεγονός με δυο τρόπους. Μπορείς να σκέφτεσαι ξανά και ξανά τις καταστάσεις και το πως έχουν γίνει τα πράγματα στην Ελλάδα. Φασίστες, μπάτσοι, διαχυτος κοινωνικός φασισμός, δολοφονίες μεταναστών, αποκαύνωση, εθνοπανηγύρια, καταναλωτική αποκαύνωση, αφεντικά που αλωνίζουν ελεύθερα, μικροαστικές ιδεολογίες που πλέον μολύνουν τους δρόμους. Να νιώσεις το μίσος για αυτό τον κόσμο να φουσκώνει μέσα σου. Μπορείς ακόμη να χαιρετήσεις αυτόν τον νέο κύκλο αγώνων που ανοίγουν οι μετανάστες εργάτες. Δεν είναι η πρώτη φορά που δρουν έτσι οι Αφγανοί στην Πάτρα. Επιτέθηκαν στο πλοίο και στην ναυτιλιακή εταιρεία, η οποία έκρυβε τον νταλικέρη που είχε ξυλοκοπήσει μετανάστη στις 29/11/07. Διαδήλωσαν μαζικά στις 21/1/08 κ 19/2/08 όταν ξεκίνησαν οι επιχειρήσεις σκούπα εναντίον τους. **Χωρίς καθοδήγηση, σωτήρες, φιλάνθρωπες ΜΚΟ, προστάτες.** Ο ταξικός ανταγωνισμός ήταν πάντα εδώ, άλλοτε κρυφός και άλλοτε φανερός, η κατάσταση δεν είναι καινούργια. *Ο δρόμος πλέον ενώνει "έλληνες" και "ξένους".* Και είναι πραγματικά κρίμα που είναι απλώς στην πορεία ενός ταξιδιού.

Μετανάστες εργάτες, μην μας αφήνετε μόνους με τα αφεντικά μας.

Ο κάθε προλετάριος μέσα στο αδιούρητο δίκτυο των μητροπολιτικών κοινωνικών σχέσεων, ακριβώς επειδή είναι θύμα και εμπόρευμα, παραμένει διαμελισμένος, κατακερματισμένος, ακρωτηριασμένος, σφηνμένος, διασπαρμένος από αντιθετικές γλώσσες που ποτοποιούν την αυθόρμητη ταυτότητα του, τη μνήμη του και τη φαντασία του. Με λίγα λόγια μετατρέπεται σε ένα φυσιολογικό σχιζοειδές. Κι όχι μόνο πια μέσα στην εργασιακή διαδικασία πλέον, αλλά και σε όλο τον υπόλοιπο χρόνο του, ο οποίος έχει πια ρουφηχτεί ολόκληρος από το κεφαλαίο, έχει σφραγιστεί κάθε μη καπιταλιστικός πόρος του. Φετίχ αλλά και εξεγερμένος, εμπόρευμα αλλά και καταστροφικός του εμπορεύματος, εν δυνάμει αυτόχειρας αλλά και φονιάς-να λοιπόν που "εμφανίζεται ένας στρατώτης": ο σχιζομητροπολιτικός προλετάριος. Ρ.Κ.-Α.Φ.

Το σχιζό είναι ένα έντυπο δρόμου που μοιράζεται χέρι με χέρι σε 1.500 αντίτυπα στους δρόμους της αθήνας. Κι αυτό γιατί επιλέγουμε να δράσουμε ενάντια σε κάθε είδους μεσολάβηση στα πλαίσια του κοινωνικοταξικού ανταγωνισμού, στο βαθμό που μας αναλογεί. Αποτελεί μια έκδοση της πολιτικής ομάδας ΣΑΧ. Αν δεν το βρείτε, θα σας βρει αυτό!

e-mail:
saxgk@yahoo.gr

Καταδικάζουμε τη Ρωσία και τη Γεωργία...

...γιατί δεν σεβάστηκαν την ολυμπιακή εκχειρία.

Θα μπορούσε να είναι σαρκαστικό σχόλιο για τις political correct συμπεριφορές και την απύθμενη βλακεία. Θα μπορούσε ακόμα να αποτελεί λεκτικό 'σκάνδαλο', από αυτά που σκαρώνει κάποιος επαγγελματίας 'ασεβής'. Για άλλη μια φορά, όμως, η ατάκα ανήκει στους από πάνω. Πρόκειται για μια δήλωση πολιτικών (από τον Γ.Γ. του ΟΗΕ ως τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ), δημοσιογράφων και άλλων αντιστοιχών που 'συγκλονίστηκαν' από τις πολεμικές επιχειρήσεις στον Καύκασο, εν μέσω Ολυμπιακών Αγώνων. Οπότε τι απομένει στους από κάτω; Να δακρύνουν που τους 'έκλεψαν' τις λέξεις; Να βρίσουν τη γλώσσα που δεν τους αφήνει να εκφραστούν, αφού είναι εργαλείο της κυριαρχίας; Να πενήσουν για τη διάβρωση των πάντων από το θέαμα που αντιστρέφει τους όρους και τα νοήματα; Σίγουρα όχι. Αρκεί να επαναλάβουμε (και δεν μας κουράζουν καθόλου αυτές οι επαναλήψεις) ότι **σημασία έχει πάντα από ποια θέση μιλάει ο καθένας και πού απευθύνεται. Το νόημα στις λέξεις, άλλωστε, το δίνουν οι συντεταγμένες...**

Και οι κατάλληλες λέξεις για να απευθυνθεί κανείς σε πρωτοκοσμικούς που εμφανίζονται ως απολιτίκ από άποψη και αυτιστικοί από επιλογή είναι ακριβώς αυτές: *καταδικάζουμε τις επιθέσεις από όπου κι αν προέρχονται γιατί, εκτός των άλλων, δεν συνάδουν με το πνεύμα του Ολυμπισμού.* Είναι η γλώσσα που καταλαβαίνουν αυτοί που δεν μπορούν - γιατί δεν θέλουν - να δουν πέρα από τη μύτη τους, που δεν βρίσκουν το λόγο να ασχολούνται με το Γκόρι και την Τιφλίδα, που είναι 'αλλού' και 'αλλιώς'. *Μια γλώσσα που δεν δημιουργεί γέφυρες ανάμεσα στα γεγονότα για να μην τα εντάξει σε χωροχρονικά πλαίσια και υπάρξει ο 'κίνδυνος' να γίνουν κατανοητά.*

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Η πολεμική κατάσταση που επικράτησε στα μέσα Αυγούστου στην Γεωργία δεν ήταν ένας νέος πόλεμος, ήταν ένα πολεμικό επεισόδιο ενός πολέμου που έχει ξεκινήσει εδώ και πολύ καιρό. Ένα επεισόδιο γεμάτο και αυτό, όπως και όλα τα άλλα, με σφαγές αμάχων, με προτάτες-νταβατζήδες και δικαίους χασάπηδες.

Στις 9/8 τα γεωργιανά στρατεύματα, ελπίζοντας στη δυτική κάλυψη εισέβαλαν στην αμφισβητούμενη Νότια Οσετία και άρχισαν τις σφαγές. Η Ρωσία, αφού περίμενε αρκετά, ώστε να τελειώσει η δουλειά των Γεωργιανών, μπήκε και αυτή στο παιχνίδι εισβάλλοντας στην Γεωργία συνεχίζοντας τη δουλειά από εκεί που την άφησαν οι προηγούμενοι, από την άλλη πλευρά των συνόρων. Οι δουλειές ήταν γρήγορες, δεν κράτησαν πάνω από δυο βδομάδες. Και μετά "διπλωμάτια" μιας και οι ισοροπίες είχαν αλλάξει. Μετακινήσεις στόλων, αντιπυραυλικές ασπίδες, δοκιμές πυραύλων, καταγγελίες..

Η ειρήνη είναι πόλεμος

Δεν υπάρχει κανένας πόλεμος χωρίς μια βρώμικη ειρήνη. Η ειρήνη της μισθωτής σκλαβιάς, των εργατικών ατυχημάτων, των δολοφονημένων μεταναστών στα σύνορα. Η ειρήνη των πολεμικών εξοπλισμών, των διπλωματικών αλληλοσπρωξιμάτων, της πολεμικής προετοιμασίας. Η ειρήνη της ταξικής ενότητας. Η μόνη διαφορά της "ειρήνης" με τον πόλεμο, είναι η χρονική συμπίκνωση των γεγονότων στον δεύτερο. Η μόνη ειρήνη που υπάρχει είναι η ταξική. **Είμαστε ενάντια σε αυτή την ειρήνη.**

Ο εχθρός είναι εδώ

Ο εχθρός μας είναι εδώ λοιπόν. Και αυτό όχι μόνο, γιατί βλέπουμε το ελληνικό κράτος ως ένα σημαντικό παίκτη του παιχνιδιού της παγκόσμιας σφαγής, με τα συμφέροντά του, τις διεκδικήσεις του και τις συμμαχίες του, ενάντια στις ιδεολογίες περί ελλαδούλας και ψωροκώσταινας, αλλά και γιατί βλέπουμε πως ο πόλεμος είναι πάντα κατά των προλεταρίων. **Ο εχθρός μας είναι το ελληνικό κράτος και τα αφεντικά του.**

Έχετε ακούσει για τα σκάνδαλα με τους καλόγερους;

Οι παπάδες είναι προοδευτικοί άνθρωποι, είναι αρνητές εργασίας. Ξύνουν τα αρχίδια τους όλη μέρα και μετά δίνουν το χέρι στο ποιμνίο να το φιλήσει. Το ποιμνίο το φιλάει. Βουλευτές όλων των αποχρώσεων από το γαλάζιο ως το κόκκινο φοβισμένοι από την πιθανότητα να βρεθούν στην κόλαση όπου θα κυνηγούνται αιώνια απο φλεγόμενους δαίμονες, φιλάνε την "αγία ζώνη", προσκυνάνε εικόνες που ματώνουν, φιλάνε σασπισμένα κόκκαλα αγίων. *Και μαζί τους το πιστό κοπάδι.* Αν είναι ανάγκη, δίνουν και κανα δωράκι στον "πνευματικό". Είναι προοδευτικοί σιγα σιγα όλη την Ελλάδα και μετα να διώξουν τις γυναίκες.

Χέστηκε η εκκλησία για τα σκάνδαλά της. Γιατί θα της πάρουν την ιδιοκτησία; Για αυτό χρειάζονται επαναστάσεις και όχι σκάνδαλα. Δεν την ενοχλεί καθόλου, αν μια στο τόσο ξεσπά και κανα σκάνδαλο που να θυμίζει σε πιστούς και απίστους, ποιος έχει το πάνω χέρι σε αυτό τον τόπο. Ακόμα και σκοτεινά και μαφιόζικα, η δύναμη είναι δύναμη και η επίδειξη της είναι πάντοτε καλή. Αν τώρα βρεθούμε σε σχολεία και σχολές, σε δρόμους και καφετέριες, σε δουλειές και οικογενειακά τραπέζια, να συζητάμε το πόσο δυνατοί είναι, το πόσο υπεράνω του "νόμου" είναι, τόσο το καλύτερο για τους παπάδες. *Ο φόβος φυλά τα έρμα.* Και όπως κάθε σταρ που ξέρει πως δεν υπάρχει κακή δημοσιότητα, έτσι και οι "εκπρόσωποι του θεού" έχουν ανάγκη απο λίγη διαφημισούλα κατα καιρούς. **Αν υπάρχει κάποιο σκάνδαλο, αυτό είναι ότι τους αφήνουμε ακόμη να υπάρχουν** (αν και το οτι αφήνουν μικρά παιδιά να πλησιάζουν τους παπάδες είναι τουλάχιστον σικαμένο...)

Φονταμενταλισμός MADE IN GREECE

η δίπλα σφίσα κυκλοφόρησε απο την ομάδα μας σε 800 αντίτυπα και κολλήθηκε στους δρόμους της αθήνας

Στις 22-7-08 **συνέλαβαν τον σερβοφασίστα Κάρατζιτς**, το κασάπη της Σρεμπρένιτσα και του Σαράγεβο. **Οι φίλοι του, μεταξύ των οποίων και οι Αμερικάνοι που μέχρι τότε τον έκρυβαν**, αποφάσισαν να τον 'στείλουν στο διάολο'. Σε καμιά lux φυλακή, δηλαδή, με πσινα. Κι όσο για εκείνους που δεν έβλεπαν μπροστά τους μέσα στην αντιαμερικανική πατριωτική θολούρα, δεν έχουμε παρά να επαναλάβουμε το αυτονόητο: **ο πόλεμος ήταν και είναι κατά των προλεταρίων.**

Σε όλη τη δεκαετία του '90, το χέρι των Ελλήνων βρισκόταν πίσω από τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και το μάτι τους στην με κάθε τρόπο κατάκτηση της Μακεδονίας. **Ο εθνικός κορμός, από την άκρα αριστερά μέχρι τους νεοαζι, εμφανίστηκε** παρατεταγμένος και έτοιμος για την υπεράσπιση του εθνικού συμφέροντος.

Η ελληνοσερβική φιλία, οι έλληνες εθελοντές στη σφαγή της Σρεμπρένιτσα, η ανθρωπιστική βοήθεια που αντί για γάλατα μετέφερε κρυμμένα όπλα, τα μακεδονικά συλλαλητήρια, **είναι ήδη όλα ξεχασμένα.** Η μνήμη στην Ελλάδα είναι χρυσόψαρου. **Και γιατί να μην είναι, τη στιγμή μάλιστα που η συλλογική αμνησία βοηθάει τις τσέπες των επίδοξων και μη νταβατζήδων των Βαλκανίων.**

Η Ελλάδα όμως πρόλαβε κι έκανε τα κουμάντα της, αφού κατάλαβε μέχρι πού μπορεί να πάει μόνη της. **Για αυτό και μπορεί να κάνει πως δεν θυμάται τον 'αδερφό Κάρατζιτς'**, ενώ πριν κάποια χρόνια από βουλευτές ως σκυλοτραγουδίστριες έκαναν ουρές για να φωτογραφηθούν μαζί του. Ο σκοπός βέβαια δεν είναι άλλος από την με κάθε μέσο και σε κάθε πεδίο επικράτηση και επέκταση των βορείων συνόρων προς τη Μακεδονία. **Κι αν είναι να γίνει με πόλεμο, ας είναι.**